Médeia: Euripides (5. st. př. n. l.)

Autor

- narodil se do bohaté rodiny
- starořecký dramatik, básník a filosof
- kritizoval současné socio-politické problémy v Athénách
- obě jeho ženy, které měl mu prý zahýbaly
- nebyl moc oblíbený u kritiky \rightarrow vždy ho předběhl Sofokles
- nebyl přijímán společností (byl považován za Misantropa) → vyhledával ústraní: schovával se v jeskyni
 na Salamíně, kde psával své tragédie, ve kterých kritizoval Athéňany
- Ke konci života se odstěhoval do Makedonie na dvůr krále Archeláa
- Zemřel zajímavým způsobem → roztrhaly ho psy (údajně útok řízený z Athén), a proto nevydali jeho tělo do Athén a pohřbili ho v Makedonii
- napsal údajně 92 her, ze kterých se zachovalo 18 tragédii a 1 satyrské drama
- přelomové na jeho dílech bylo to, že v hlavních rolích byli ženy a otroci
- bohové v jeho hrách jednají mezi smrtelníky (ponižuje je)
- napsal i Elektru

Rozbor

- literární druh: epikaliterární forma: drama
- žánr: antická tragédie
- umělecký směr:
- časoprostor: Athény, antické Řecko
- kompoziční výstavba: chronologická (jednota místa děje a času) nečlení se na dějství, na začítku je prolog, kde chůva Mediných dětí připomene příběh Médei a Iásona
- 1. Expozice: úvod do situace kolem Médei a zlatého rouna
- 2. Kolize: Iáson pozná korintskou princeznu Glaukou
- 3. Krize: Médeia to bere jako zradu
- 4. Peripetie: Iáson se vymlouvá, že to dělá pro ní a pro jejich děti (aby měly dobré bydlo), Medeia se rozhoduje, jak a jestli se pomstí
- 5. Tragedie: Médeia zabije Kreonta, Glaukou a své děti a ujede s Héliem
- vypravěč: jednotlivé postavy a poté sbor
- vyprávěcí způsoby dialogy, monology
- typy promluv:
- jazyk: spisovný
- literárně-historický kontext:
- motivy: láska, žárlivost, pomsta, "feminismus"
- téma: Médeia zradila svou rodinu a její manžel zradí jí \rightarrow je v neřešitelné situaci
- byl nařknut z toho, že zabíjí mýtus \rightarrow težiště děje není zatížené bohy
- tagédie končí božským zásahem (Deus ex machina), kde si ji odveze Helios na svém dračím spřežení
- Paradoxní neřešitelná situace: Médeia původně zradí svou rodinu, aby pomohla Iásonovi a on poté
 podvede ji
- Euripides chtěl v Iásonovi vykreslit Mysogina, kterým ho jeho kritici neustále nazývali
- typický znak dle Aristotela → nelze rozlišit, kdo je antagonista a kdo je protagonista
- Člověk se do příběhu musí vžít \rightarrow mimesis
- relativizace dobra a zla

Postavy

- Médeia: hrdá a impulzivní
- Iáson: myslí jen na sebe, typický mysogin

Kreont: vedlejší postava Glaukou

• chór: uvádí příběh a nezasahuje do něj